

že tento objekt je věnován účelům kat. církve. Tímto věnováním nepřestal však býti vlastnictvím obce, a vydržování jeho nepřeslo s obce na církev kat. Náklad na opravu onoho objektu není s používáním jeho k účelům kat. církve v prázdno ani faktické ani právní souvislosti, nýbrž jeví se i na dále ryze jako náklad spojený s řádnou správou ob. majetku, který je věcí toliko vlastníka, tedy polit. obce jako takové. Není tu tedy již z tohoto důvodu předpokladů pro použití čl. 9. zák. č. 49/1868 ř. z. a jeví se i poslední námitka stížnosti bezdůvodnou.

Č. 6437.

Samospráva obecní. — Administrativní řízení:
*** Bylo-li usnesení obecního zastupitelstva (v oboru hospodářské správy obecní), z něhož poplatník se odvolal, pendente recursu nahrazeno novým usnesením obecního zastupitelstva, nemůže se toto nové usnesení dotknouti nepříznivě ani materiálních práv poplatníka ani jeho procesních práv z podání rekursu vzniklých, dokud mu nebylo individuálně intimováno.**

(Nález ze dne 30. března 1927 č. 6607).

Věc: Frant. S. a spol. v P. proti zemskému správnímu výboru v P. o zamítnutí rekursů ve věci úhrady nákladu na elektrisaci obce O.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Ob. zastupitelstvo v O. usneslo se v sezení dne 22. ledna 1924, aby v obci zřízena byla rozvodná síť elektrisační, a náklad s tím spojený aby byl uhrazen ob. přírážkami. Proti tomuto usnesení podali dnešní st-lé včas rekurs. Prve nežli tento rekurs byl vyřízen, byla věc projednána v obci znovu. Ob. rada dne 15. dubna 1924 se usnesla, aby v obci zřízena byla elektrisace, a náklad s ní spojený aby byl hrazen ob. přírážkami ke všem přímým daním v obci pro 1924 předepsaným. Ob. fin. komise usnesením z 2. května 1924 projevila s tím souhlas a ob. zastupitelstvo dne 22. května 1924 se usneslo »pro stavbu elektrisace dle předešlých usnesení.« Usnesení to bylo dne 24. května 1924 veřejně vyhlášeno. Proti tomuto usnesení st-lé podali odvolání teprve sub praes. 23. února 1925. Nař. rozhodnutím vyslovil zsv v pořadu instancí, že rekurs do usnesení ob. zastupitelstva z 22. ledna 1924 stal se bezpředmětným, ježto toto usnesení bylo nahrazeno usnesením ob. zastupitelstva z 22. května 1924, a že se tedy zamítá jako bezdůvodný; rekurs pak do usnesení z 22. května 1924, jež bylo veřejně vyhlášeno dne 24. května 1924, byl podán teprve 23. února 1925 a odmítá jako tedy jako opožděný.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Je nesporno, že st-lé usnesení ob. zastupitelstva v O. z 22. ledna 1924 včas a i jinak řádně opravným prostředkem napadli; tím vzešel jim vůči odvolací stolici procesní nárok na to, aby o podaném opravném prostředku meritorně rozhodla. Žal. úřad má arciť za to, že rekurs do usnesení z 22. ledna 1924 stal se bezpředmětným, čili že procesní nárok st-lům z podání jeho vzešlý zanikl tím, že ob. zastupitelstvo usnesení

z 22. ledna 1924 revotovalo a nahradilo usnesením z 22. května 1924. Než názoru tomu bylo by možno přisvědčiti jenom tehdy, kdyby usnesení z 22. května 1924 bylo s účinkem proti st-lům nastoupilo na místo usnesení z 22. ledna 1924. Ale tomu tak není. St-lé tím, že usnesení z 22. ledna 1924 řádně napadli, nabyli ve věci tím in iudicium vznesené postavení procesní strany. Z toho plynul jim však nárok, aby o všech aktech, které byly schopny, aby jejich materiálních nároků zmíněným rekursen uplatněných nebo jejich procesních nároků z podání onoho rekursu jim vzešlých se dotkly, byli individuálně vyrozuměni. Usnesení ob. zastupitelstva z 22. května 1924 nebylo jim individuálně intimováno. Podle toho, co právě řečeno, nenabylo tedy proti nim účinnosti, a nemohlo vůči nim nastoupiti na místo usnesení z 22. ledna 1924. Rovněž nelze pak říci, že st-lé byli usnesením z 22. května 1924 ve svých materiálních nárocích, v rekursu do usnesení z 22. ledna 1924 uplatněných, věcně uspokojeni, kdyžť usnesení ono věcně není nežli opakováním usnesení z 22. ledna 1924. Nelze proto říci, že usnesením z 22. května 1924 jejich pendentní rekurs do usnesení z 22. ledna 1924 stal se bezpředmětným. Nař. rozhodnutí v tomto bodu porušilo nezákonně procesní nárok st-lů na věcné vyřízení jejich rekursu do usnesení z 22. ledna 1924, a slušelo je proto v tomto směru zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Jak bylo shora dovozeno, usnesení z 22. května 1924, nebyvši st-lům individuálně intimováno, nenabylo proti nim dosud účinnosti. Nepočala tedy ohledně něho běžeti proti nim ještě lhůta k jeho naříkání, a následkem toho není možno rekurs proti usnesení tomu st-li podaný pokládati za opožděný. Je proto nař. rozhodnutí i v tomto druhém bodu, kde odmítá rekurs st-lů do usnesení z 22. května 1924 jako opožděný, nezákonné.

Č. 6438.

Stát. zaměstnanci. — Učitelstvo: * Podmínkou nároku na diety z titulu vedení dvojí domácnosti není, aby přeložený státní zaměstnanec neb učitel veř. školy národní měl před přeložením svou rodinnou domácnost právě v předešlém působišti, z něhož byl přeložen.

(Nález ze dne 31. března 1927 č. 6483).

Věc: Otto F. ve Št. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran diet z důvodu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Žádosti st-lově za přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti nevyhověla zshr v Brně slyševši zv vynesení z 24. června 1923, jelikož není splněna jedna ze zásadních podmínek pro přiznání diet, aby totiž rodina učitele bydlela v jeho původním působišti ve vlastní domácnosti. Jelikož však rodina žadatelova, který byl přidělen ze školy v Š. na školu ve Št., bydlela po dobu tohoto přidělení v B., kde nad to, jak z osobního výkazu zjištěno, žije též v pensí otec žadatelův, nemá tento jakéhokoliv nároku na diety za vedení dvojí domácnosti.